

D O M

afsagt den 19. november 2025 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Hanne Aagaard, Lisbeth Kjærgaard og Thomas Faust Ryborg (kst.)) i nævningsesag

V.L. S – 0618 – 25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

født Dato 1 1971

(advokat Jan Schneider, Aarhus)

og

Tiltalte 2

født Dato 2 1982

(advokat Anders Borregaard Vinther, Brønderslev)

Retten i Aarhus har den 21. marts 2025 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (13-6536/2024).

Påstande

Anklagemyndigheden har i forhold til Tiltalte 1 påstået stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har i forhold til Tiltalte 2 påstået skærpelse.

Tiltalte 1 har påstået delvis frifindelse i forhold 2 og frifindelse i forhold 4 samt i øvrigt formildelse, navnlig således at han idømmes en tidsbestemt straf.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse i forhold 1, 2 og 6 og i øvrigt formildelse.

Forurettede 1 har påstået stadfæstelse af afgørelsen om, at de tiltalte i forening skal betale 1.525 kr. i erstatning.

Tiltalte 1 har anerkendt erstatningspligten og opgørelsen af kravet.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse for erstatningskravet, men har anerkendt størrelsen af kravet.

Supplerende oplysninger

Tiltalte 2 er af betydning for sagen tillige straffet ved:

- dom af 6. februar 2002 med fængsel i 2 år for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 244, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 279, jf. tildels § 21, § 288, stk. 1, nr. 1, jf. tildels § 21, § 293, stk. 1, jf. § 21. Straffen var en fællesstraf, jf. straffelovens § 61, stk. 2,
- dom af 3. februar 2004 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 260, nr. 1, samt § 293 a, jf. tildels § 21, jf. § 89,
- dom af 11. juni 2008 for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 2, og § 288, stk. 1, nr. 1, og dømt til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap uden længstetid,
- dom af 31. august 2012 med fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 285, stk. 1, jf. § 279.

Tiltalte 2 er yderligere straffet ved dom af 14. april 2025 med fængsel i 10 dage og en bøde på 750 kr. for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, og færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 80, stk. 1.

Der er for landsretten fremlagt en ansættelseskontrakt af 3. november 2025 vedrørende Tiltalte 2.

Mestringsvejlederne Person 3 og Person 4 har den 14. november 2025 afgivet en udtalelse vedrørende Tiltalte 2.

Forklaringer

De tiltalte og vidnerne Forurettede 1, Forurettede 5, Forurettede 4, Forurettede 3 og Vidne 2 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret, at han forud for den 9. marts 2024 ikke kendte Forurettede 1. Forurettede 3, der er Tiltalte 2's søster, mødte han første gang ca. tre uger tidligere hjemme hos Tiltalte 2 og Forurettede 4. Selvom han og Forurettede 3 fra begyndelsen var enige om, at det blot skulle være et "one night stand", endte hun med at opholde sig hos ham i ca. en uge. Forurettede 3 var meget påtrængende og talte bl.a. om at flytte ind hos ham, da hun skulle afsone med fodlænke. Det var han ikke interesseret i. Hun efterlod nogle toiletartikler og noget tøj. Ca. en uge før den 9. marts 2024 afleverede han nogle af Forurettede 3's ting, men hun gjorde ham opmærksom på, at der manglede noget. Han havde ikke lyst til at se Forurettede 3, og han troede, at hun boede hos Tiltalte 2, hvorfor han aftalte med Tiltalte 2, at Tiltalte 2 skulle komme forbi efter resten. Der havde været en telefonsamtale mellem ham og Forurettede 3, hvorunder hun havde råbt ad ham. Forurettede 3 var sur på ham, fordi han ikke ønskede at være i et forhold med hende.

Om formiddagen den 9. marts 2024 blev han uvenner med Tiltalte 2 under nogle telefonsamta-ler. Det handlede om noget med Person 1. Senere på dagen blev de dog enige om at slå en streg over det, og de aftalte, at tiltalte skulle komme hjem til Tiltalte 2 og Forurettede 4 for at spise og drikke nogle øl. Tiltalte 2, Forurettede 4 og Forurettede 5 kom derfor om aftenen for at hente tiltalte. Han fik at vide, at de først skulle ud forbi Forurettede 1 og Forurettede 3, som Tiltalte 2 og Forurettede 4 var blevet uvenner med. Han tog med, da han havde pakket de sidste af Forurettede 3's ting i en rygsæk.

Forurettede 4 blev sat af lidt før, de ankom til Forurettede 1's lejlighed på Vej 3. Han fik ikke at vide, hvorfor hun ikke skulle med. Forurettede 5 førte bilen. Tiltalte kendte ikke stedet og fulgte blot med Tiltalte 2 hen til terrassedøren. Forurettede 1 åbnede, og de gik ind. Der opstod et eller andet, og pludselig gik Forurettede 1 hurtigt i retning mod soveværelset. Forurettede 1 sagde vist ikke noget, men begyndte straks at rode efter noget under sengen. I soveværelset satte Forurettede 1 sig på sengen og rakte ind under den. Måden, Forurettede 1 bevægede sig på, fik tiltalte til at tro, at Forurettede 1 ledte efter et våben, og han slog da Forurettede 1 for første gang. Efter tre til fem slag vurderede han, at han kunne række ind og få fat på det, Forurettede 1 ledte efter. Det viste sig at være et støvsugerrør. Dernæst slog han Forurettede 1 med støvsugerrøret, for han var bange for, at Forurettede 1 ellers ville bruge

det. Da han fornemmede, at han havde fået overtaget, gik han. Han var ikke interesseret i at slås, og han ville blot væk. Episoden fandt kun sted i soveværelset. Både han og Tiltalte 2 var inde i soveværelset, men han så ikke, om Tiltalte 2 også slog Forurettede 1. Det hele gik meget hurtigt. Pludselig var Tiltalte 2 væk, og så smuttede han også selv.

Da han kom udenfor, forsøgte han at ringe til Tiltalte 2, for han havde langt hjem, og det var aftalt, at de skulle ud til Tiltalte 2. Han fik ikke fat på Tiltalte 2, og han måtte derfor gå. Da han var nået til By 4, ringede Forurettede 3 for at spørge om, hvad det var, de havde haft gang i. De har ikke talt sammen efterfølgende, for de er ikke i stand til at føre en fornuftig samtale.

Han havde pakket Forurettede 3's ting i den blå rygsæk, der ses på fotografierne fra lejligheden på Vej 3. Som han erindrer det, stillede han rygsækken i stuen tæt ved terrassedøren, da de ankom.

Når han i grundlovsforhøret ikke fortalte noget om, at han om aftenen den 9. marts 2024 havde været i Forurettede 1's lejlighed på Vej 3, var det fordi, han var chokeret.

Det er ca. fem – seks år siden, han mødte Tiltalte 2 første gang i Aarhus Arrest. På det tidspunkt hed Tiltalte 2 dog Kaldenavn. De havde en god relation forud for den 9. marts 2024, og de talte ofte sammen i telefonen.

Om formiddagen den 9. marts 2024 havde Tiltalte 2 og Forurettede 1 noget, de skulle have solgt, og de bad derfor tiltalte etablere kontakt til Person 1. Tiltalte 2 og Forurettede 1 blev samme dag uvenner med Person 1, og de blev ligeledes sure på tiltalte. Både Tiltalte 2 og Forurettede 1 ringede og skældte ham ud. Han svarede blot, at de vidste, hvor han boede, hvis de ville ham noget. Efter ca. et kvarter ringede Tiltalte 2 dog og undskyldte, og de aftalte, at Tiltalte 2 skulle hente ham på bopælen i By 3.

Der blev ikke rigtig sagt noget under køreturen til By 1 bortset fra noget om, at Forurettede 3 og Forurettede 1 var dumme. I bilen sad han på bagsædet sammen med Forurettede 4, mens Tiltalte 2 sad på for-reste passagersæde. Fra det tidspunkt, hvor han blev hentet på bopælen, og indtil de ankom til Vej 3, var han sammen med Tiltalte 2 i og ved bilen. De ringede ikke til hinanden, mens de sad i bilen.

Da han kom ud fra Forurettede 1's lejlighed, forsøgte han at ringe til Tiltalte 2. Han forsøgte også for-gæves at ringe til en veninde for at blive hentet. Det endte med, at han gik hele vejen hjem til By 3, og det var derfor sent, da han nåede hjem.

Han har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han var ca. 6-7 år, da hans forældre blev skilt. Barndommen var præget af utryghed. Efter skilsmissen fandt hans mor en voldelig samlever, der forsøgte at slå hende ihjel. I forlængelse heraf blev han enig med sin mor om, at han skulle flytte hjem til sin far, som han dog ikke havde haft kontakt til i længere tid og dermed ikke vidste var endt i misbrug. Som 9-10-årig blev han anbragt på et børnehjem. Efter et par år kom han i plejefamilie, og han fik for første gang et nogenlunde almindeligt liv. Der opstod nogle uoverensstemmelser, som førte til, at plejeforældrene opsagde kontrakten efter ca. 2 år. Dernæst opholdt han sig ca. 1 år på en institution i Randers. Det var ikke et godt sted, og han endte med at begå kriminalitet og tage stoffer. Han blev herefter midlertidigt anbragt på en anden institution i Randers og senere i Aarhus. Under de første 4 år af afsoningen af dommen for drab havde han det svært med det, han havde gjort, og han havde ikke noget til overs for sig selv. Han fik kontakt til sin mor og blev overflyttet til en behandlingsafdeling. Da han i januar 2021 blev løsladt, fik han tildelt en mentor. Senere fik han kontakt til Vidne 2. Det gik alligevel galt i forbindelse med, at han drak alkohol. Fremadrettet vil han ikke drikke alkohol, og han vil lukke sine sociale medier for at undgå kontakt med personer, der ikke er sunde for ham. I arresten er han gangmand og er begyndt at tale en del med præsten. Desuden er han kommet i en skri-vegruppe, og det er meningen, at han skal bidrage til en antropologi. Han har fortsat sin kæreste, og de har aftalt, at de på sigt skal flytte sammen. Det er hans opfattelse, at han godt vil kunne holde sig fra personfarlig kriminalitet. Han har fået ro på og stabiliseret sin medicin, ligesom han har flere personer, der kan hjælpe. Præsten har bl.a. foreslået, at han kan hjælpe som kirketjener nogle timer om ugen, og det er planen at fortsætte i skrivegrup-pen.

Tiltalte 2 har supplerende til forhold 1 og 2 forklaret, at den 9. marts 2024 boede hans søster, Forurettede 3, og Forurettede 5 hos ham. Forurettede 3 havde sin egen indgang i kælderen. Over en periode havde hun haft mange mænd. Han blev sur på hende, da hun sad og skrev med en mand samtidig med, at Forurettede 1 sad i stuen. Han kaldte det en ”junkieagtig” adfærd, hvilket Forurettede 1 misforstod. Det endte med, at tiltalte bad Forurettede 3 og Forurettede 1 pakke deres ting, og de kørte væk i en taxa.

Den 9. marts 2024 så han ikke Tiltalte 1. Den dag kørte han sammen med Forurettede 5 og Forurettede 1 til Sønderjylland for at hente en dyse. På vejen tilbage stoppede de ved 13-14-tiden hos Forurettede 1, hvor de skulle hente noget værktøj. Da de havde drukket en sodavand, tog de i Bilka. Derfra kørte de til By 5 og dernæst hjem til tiltalte. Herefter opstod uoverensstemmelsen med Forurettede 1 og Forurettede 3.

I løbet af aftenen pakkede han Forurettede 3 og Forurettede 1's ting for at aflevere dem hjemme hos Forurettede 1 på Vej 3. Forurettede 5 skulle køre bilen, for tiltalte havde ikke kørekort, og Forurettede 4 havde kørselsforbud. De kørte i en "bordeaux grøn" bil. Ved ankomsten til Vej 3 kunne han høre råb og skrig fra lejligheden. Det var hovedsageligt Forurettede 3, han kunne høre. Han ville ind til Forurettede 3, men Forurettede 4 fastholdt, at det måtte han ikke, fordi han var prøveløsladt. Forurettede 4 var meget bestemt. De lagde tingene tilbage i bagagerummet og kørte mod Randers. Han var sur på både Forurettede 3 og Forurettede 4, hvorfor han i raseri tog tingene ud af bilen på rastepladsen og smed dem på jorden. Inden de forlod rastepladsen, lagde han dog tingene tilbage i bilen. De kunne nok godt have efterladt tingene ved Vej 3. Han var bekymret for Forurettede 3 og forsøgte derfor flere gange at ringe til hende.

Tiltalte 1 ringede den 9. marts 2024 og sagde, at han havde aftalt med Forurettede 3, at tiltalte kunne komme forbi for at hente hendes ting. De kørte derfor ud til Tiltalte 1, inden de kørte til Vej 3. På parkeringspladsen på Vej 4 gav Tiltalte 1 dem en pose med noget tøj, et spejl og en børste. Derfra kørte de til Vej 3. Tiltalte 1 var ikke med i bilen, og han forstår ikke, hvorfor Tiltalte 1 forklarer, som han gør.

Da de ankom til Forurettede 1's lejlighed, steg Forurettede 4 ud af bilen for at hjælpe med poserne med Forurettede 3's ting. Han har ikke på noget tidspunkt afleveret sin telefon til Forurettede 4. Opkaldene fra Tiltalte 1's telefon er alle af kort varighed og kan være udtryk for, at de er gået på telefonsvareren. Han ved ikke, om nogen har givet Tiltalte 1 et lift hen til Vej 3.

Han havde kendskab til Forurettede 3 og Tiltalte 1's forhold. Tiltalte 1 syntes, at Forurettede 3 var meget på-trængende. Det kom ikke tiltalte ved. Han tænker, at det var Tiltalte 1, der ikke længere ville være sammen med Forurettede 3. Et par dage efter bruddet mellem Tiltalte 1 og Forurettede 3, fandt hun sammen med Forurettede 1.

Til forhold 6 har han supplerende forklaret, at han har afsonet sammen med Forurettede 6.
Tøjet skulle en, der hedder Person 5, og som arbejder hos Kaufmann, levere.

Han ved ikke, hvad Person 5 hedder til efternavn. Forurettede 6 bestilte noget Hugo Boss trænings-tøj. Tiltalte havde også tidligere solgt tøj, som han havde købt gennem Person 5. Forurettede 6 fandt på Kaufmanns hjemmeside det tøj, han gerne ville have, og Person 5 fik oplyst vare-numrene. På det tidspunkt havde Person 5 ikke MobilePay, så Forurettede 6 skulle sende pengene til Forurettede 4. Det var vist noget med, at Person 5 var ved at skifte bank. Person 5 har fået penge-ne af Forurettede 4. Forurettede 6 skulle have tøjet på en udgang. Det viste sig imidlertid, at Person 5 en gang havde banket Forurettede 6, hvorfor Forurettede 6 ikke ville mødes med Person 5. Aftalen blev derfor, at Forurettede 5 skulle aflevere tøjet i By 6 hos Forurettede 6's forældre. Tiltalte ved ikke, hvorfor Forurettede 6 ikke har modtaget tøjet, men tiltalte har på sin telefon haft dokumentation for tøjet. Politiet kunne blot have tjekket sms-korrespondancen på telefonen i fængslet. Han har ikke spurgt Forurettede 5, om han har afleveret tøjet, og han har ikke bedt Forurettede 5 om at afgive en falsk forklaring til politiet. Forurettede 5 har boet hos tiltalte ad to omgange og flyt-tede kort tid efter den 9. marts 2024.

Vedrørende forhold 1 har han yderligere forklaret, at han godt kan genkende sms-beskederne sendt den 9. marts 2024 kl. 17.52 og kl. 18.00 til Person 6, der er en gammel veninde. Det var for at lyde smart, at han skrev til hende, at han havde banket sin søsters kæreste. Desuden skrev han, at han manglede et sted at sove, da han vidste, at politi-et var efter ham. Han har ikke hørt om, at Forurettede 1 skulle have slået Forurettede 3.

Han har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han sammen med sin ægtefælle bor i By 7. For 14 dage siden begyndte han på et rengøringsarbejde, hvor han nu har arbejdet i alt ca. 40 timer. Det er et arbejde, han selv har fundet, og det går godt. Arbejds-giveren er bekendt med sagen, men hvis han skal afsone, kan han ikke beholde arbejdet. Han er blevet henvist til en psykiatrisk afdeling i Randers med speciale i PTSD og skal i næste uge begynde i et forløb der. Efter løsladelsen gik han i et frivilligt tilsynsforløb hos kriminalforsorgen, og han har nu fået tildelt mestringsvejledere. Det er noget, han har stor gavn af, og han har nu fået samvær med sin søn. For at bryde forbindelsen til sin gamle omgangskreds har han bl.a. slettet sin gamle Facebookprofil og har i dag en profil sammen med sin ægtefælle.

Forurettede 1 har supplerende forklaret, at han i dag nogenlunde kan huske, hvad der skete den 9. marts 2024. Forurettede 5 boede hos Tiltalte 2 og Forurettede 4, og vidnet lærte dem alle at kende, da han og Forurettede 3 blev kære-ster.

Den 9. marts 2024 kørte han en tur sammen med Tiltalte 2 og Forurettede 5. Det havde været en hyggelig tur, så han blev sur, da Tiltalte 2 senere samme dag kaldte dem alle for ”junkie”. Han rejste sig for at gå ned i kælderen, da Tiltalte 2 bekræftede, at det også indbefattede ham. På vejen ned til kælderen blev han slået i baghovedet og fik derved en flænge, som blødte. I kælderen hjalp Forurettede 3 ham med at standse blødningen og fortalte, at det var Tiltalte 2, der havde slået ham. Hun brugte vistnok et viskestykke.

Han bestilte en taxa til at køre sig hjem, fordi Tiltalte 2 havde givet Forurettede 3 besked om, at de skulle forlade stedet. Forurettede 3, der afsonede med fodlænke, fik kriminalforsorgens godkendelse af, at hun kunne være hos ham. Han drak nogle øl, og derefter gik de i seng. De blev overraskede, da det pludselig bankede på terrassedøren, og han gik ud for at se, hvem det var. Forurettede 3 blev liggende i sengen. Da han så, at Tiltalte 2 stod uden for terrassedøren, troede han, at Tiltalte 2 ville tale om det, der var sket tidligere på dagen, og han åbnede derfor døren. Tiltalte 2 kom ind i stuen og spurgte om hans intentioner med Forurettede 3. Det fandt han upassende. Der var en trykket stemning, fordi det var nogle mærkelige spørgsmål, Tiltalte 2 stillede. Han havde kun talt kortvarigt med Tiltalte 2, da han registrerede, at der pludselig kom en person mere ”flyvende” ind i lejligheden, og han blev overfaldet. Der var en, der ”hoppede på ham”. Hans hukommelse er sløret, og han erindrer ikke helt, hvordan han kom ind i sove-værelset, og hvad der nærmere skete. Måske havde han allerede hjernerystelse fra slaget mod baghovedet tidligere på dagen. I hvert fald havde han lidt hovedpine. Det næste, han kan huske, er, at han vågnede op i sengen og havde en række skader. Der var ingen om-kring ham, men han så, at der var blod ud over det hele. Som han husker det, var det Tiltalte 1, der kom flyvende ind gennem terrassedøren og overfaldt ham. Efterfølgende har Forurettede 3 fortalt ham, at det var hendes ekskæreste, Tiltalte 1. Som han husker det, sagde Tiltalte 1 ikke noget under forløbet, og han har ikke erindring om, at der skete noget andre steder end i soveværelset. Episoden gik rimelig hurtigt. I dag husker han, at Tiltalte 1 hoppede på ham, men han kan ikke sige, om Tiltalte 2 deltog. Efter hans opfattelse vil Forurettede 3 kunne forklare mere om, hvad der skete.

Inden ambulancen ankom, gik han ud på badeværelset, hvor han forgæves forsøgte at standse blødningerne med vand. For at komme fra soveværelset ud på badeværelset skal man gå gennem stuen. Dernæst gik han ind i sengen, hvor Forurettede 3 kom ind og gav ham en smøg. Forurettede 3 har fortalt ham, at det var hende, der ringede til alarmcentralen. Det er en mulighed, at han har haft teltplokken i hånden under episoden, men det er ikke noget, han

husker. Støvsugerrøret stod normalt i soveværelset. Forurettede 3 har fortalt ham, at han på et tids-punkt forsøgte at gribe ud efter noget, men det husker han ikke selv.

Tidligere på dagen havde der været noget med, at Person 1 havde hentet nogle ting, der var til salg, uden at betale. Det blev Tiltalte 2 sur over. Person 1's navn ”kom op”, efter køreturen sam-men med Tiltalte 2 og Forurettede 5.

Han kom først helt til sig selv dagen efter, da han vågnede på hospitalet, og han var vist indlagt et par dage. Forurettede 3 og han var kærester i ca. et par måneder efter overfaldet. Hun måtte afsone fængselsstraffen, da hun havde forladt hans hjem. Efter afsoningen boede hun i nogen tid hos ham. Forurettede 3 forklarede ham, at Tiltalte 1 havde været jaloux på ham. De talte om, hvad der skete under overfaldet, fordi han ikke rigtig kunne huske det. Hun har i den forbindelse også fortalt, at hun fik at vide, at hun skulle forlade soveværelset, fordi hun ikke skulle se det. Forholdet til Forurettede 3 ophørte, og hun flyttede over til en kæreste på Sjæl-land.

Forurettede 5 har supplerende til forhold 1 og 2 forklaret, at han ikke længere har kontakt til Tiltalte 2. De er ikke uvenner.

Der var en diskussion den 9. marts 2024 mellem Tiltalte 2 og Forurettede 1. Tiltalte 2 for op fra sofaen og lagde Forurettede 1 ned. Han så ikke, om Forurettede 1 blev slået i den forbindelse. Da vidnet senere gik ned i kælderen, viste Forurettede 3, at det blødte fra en flænge i Forurettede 1's baghoved. Han har ikke set et viskestykke med blod i kælderen. Forurettede 3 og Forurettede 1 tog en taxa, da de var blevet bedt om at flytte.

Om aftenen skulle han sammen med Forurettede 4 og Tiltalte 2 aflevere noget tøj hjemme hos Forurettede 1. Han blev bedt om at køre hen til en parkeringsplads. Det viste sig at være parke-ringspladsen, hvor Tiltalte 1 bor. Tiltalte 1 kørte med hen til Forurettede 1. Det var vist Tiltalte 2, der bestemte, at Forurettede 4 skulle sættes af, inden de kom hen til Forurettede 1. Mens Tiltalte 1 og Tiltalte 2 gik ind, blev han selv siddende i bilen. Tiltalte 1 havde en pose i hånden. Vidnet skulle vente på Tiltalte 2 i bilen. Efter mindre end 5 minutter kom Tiltalte 2 farende tilbage til bilen og sagde ”kør, kør, kør !”. Vidnet gik ud fra, at de skulle samle Forurettede 4 op, der hvor de havde sat hende af, så det gjorde han. Da de senere gjorde stop på en rasteplads ved Ran-ders, smed Tiltalte 2 Forurettede 3's ting ud på jorden. Han går ud

fra, at det var, fordi Tiltalte 2 var sur. Forurettede 4 samlede tingene op. Et par dage efter fortalte Forurettede 3, at Forurettede 1 var blevet slået med et

støvsugerrør. Han forstår ikke, hvis der i den første afhøringsrapport fra afhøringen hos politiet ikke er nævnt noget om Tiltalte 1.

Til forhold 6 har han supplerende forklaret, at Tiltalte 2 havde bedt ham aflevere en kasse med tøj til en person, som vidnet ikke kendte. Der blev ikke oplyst noget navn, og han har ikke på noget tidspunkt modtaget en kasse med tøj, ligesom han ikke mødtes med nogen. Det blev ikke til noget. Tiltalte 2 gav ham det foto, han afleverede til politiet. Under afhøringen hos politiet gav han en beskrivelse af den person, som han forklarede, han havde afleveret tøjet til. Det var noget, han havde fået at vide af Tiltalte 2, han skulle sige. Han kender ikke personen og har aldrig mødt ham. På et tidspunkt forud for årsskiftet 2023-2024 talte han og Tiltalte 2 i udestuen om, hvad vidnet skulle forklare til politiet.

Forurettede 4 har supplerende forklaret, at det var hende, der den 9. marts 2024 besluttede, at de skulle aflevere Forurettede 3's ting hos Forurettede 1. Hun skulle blot af med Forurettede 3's ting og have hende ud af sit liv. Der var ingen grund til at kontakte Forurettede 3 forinden. Hun var gal på Forurettede 3 og havde ikke lyst til at tale med hende pga. af det med alle hendes mænd, druk og stoffer. Forurettede 3 havde hverken bil eller kørekort og kunne ikke selv komme og hente tingene.

Tiltalte 1 havde hun set et par gange, og hun vidste ikke, hvor han boede. Forurettede 5 er hun uvenner med på grund af den måde, hvorpå han forsvandt fra deres hjem og opførte sig på til sidst. Han kunne blot have sagt, at han havde fundet et andet sted at bo i stedet for at forsvinde uden varsel. Hun har ikke sagt til Forurettede 5, at hun er sur på ham.

Nogle dage forud for den 9. marts 2024 havde hun været på Vej 3 i forbindelse med, at Forurettede 1 skulle hente noget tøj der. Ved ankomsten til Vej 3 den 9. marts 2024 hørte hun larm og tumult fra Forurettede 1's lejlighed, som hun ikke kan beskrive nærmere. Tiltalte 2 var prøveløsladt, og hun ville have ham væk fra stedet, for politiet går altid efter ham. Det ved hun ud fra hans historik. Som følge af tumulten kunne de ikke efterlade Forurettede 3's ting på stedet. Når Forurettede 5 påstår, at hun blev sat af, inden de kørte til Vej 3, må det stå for Forurettede 5's egen regning. Han siger, som han gør, fordi de er uvenner, og det må være for at ramme hende. De har ikke talt sammen siden sidste sommer.

Der var ingen grund til, at hun den aften skulle skrive sms-beskeder eller ringe til Tiltalte 2, for de sad sammen i bilen. På et tidspunkt benyttede hun Tlf nr., men hun erindrer ikke, om hun gjorde det i marts 2024, for hun har haft mange telefonnumre de seneste to år. Hun mindes ikke at have modtaget en sms-besked om ”Jeg lover at jeg ikke kommer til at gøre noget Skt” sendt fra Tiltalte 2's telefon den 9. marts 2024 kl. 20.06 til hendes telefon, og hun kan ikke sige, om det var en besked til hende. Som hun husker det, har hun ikke som svar kl. 20.07 skrevet ”For så er du ikke på adressen hvis han nu skulle mel-de Tiltalte 1, han kunne have kommet ud til fordi han troede at de var ude ved os skat ”. Der var ikke tale om, at hun skulle sættes af på tanken. Tiltalte 2 har ikke skrevet en besked til hende om at sætte hende af på tanken og Tiltalte 1 af på adressen. Hun mener ikke, at hun har skrevet beskeden sendt kl. 20.05 om, at ”Jeg vil bare gerne have at du var sammen med mig som om vi var hjemme skat ”. Desuden er hun ordblind. Hun ved ikke, hvad det hand-ler om, når der i en besked står ”du skal ikke ind igen skat” .

På rastepladsen blev Forurettede 3's ting smidt ud af bilen. Forurettede 5 kørte hende hjem. Tiltalte 2 skulle ud for at ”rase af ”. Hun ved ikke, hvor lang tid det tog. Da der pludselig stod otte betjente i hjemmet, gik det op for hende, at der var sket noget alvorligt.

Person 1 kender hun ikke. Der kan godt have været noget med ham, men det er ikke noget, hun husker. Halvdelen af Tiltalte 2's omgangskreds kender hun ikke. Hun ved ikke, hvad der skulle være solgt til Person 1, og som de skulle have penge for.

Til forhold 1 har hun supplerende forklaret, at hun ikke husker at have set Forurettede 1 bløde fra baghovedet om eftermiddagen den 9. marts 2024 hjemme hos dem. Politiet fandt ikke noget af interesse, da de senere samme aften mødte 6-8 mand op for at tale med Tiltalte 2. Hun har ikke set et viskestykke med blodpletter. Tiltalte 2 var hjemme, da hun bad Forurettede 3 og Forurettede 1 om at flytte. Hun husker ikke, om Tiltalte 2 forlod hjemmet.

Hun har modtaget nogle videoklip af samtaler med Forurettede 3. Selvom man ikke kan se Forurettede 3 på videoklippene, kan hun høre, at det er Forurettede 3. Det ene klip har hun vist modtaget fra en, der hedder Person 7. De videoklip, hun mente kunne have relevans, videresendte hun til politiet. Hun har sendt det, som hun mente, politiet skulle bruge.

Til forhold 6 har hun supplerende forklaret, at hun ikke aner, hvem Forurettede 6 er. Hun ønsker ikke at forklare yderligere om forholdet. Det tøj, hun modtog, gav hun

videre til Forurettede 5, og hun ved ikke, hvad der herefter er sket med det. De har ikke talt om, hvad Forurettede 5 gjorde med kassen med tøjet. Hun kendte ikke den mand, der udleverede tøjet til hende, og det var noget, der var aftalt med Tiltalte 2.

Forurettede 3 har supplerende forklaret, at hun den 9. marts 2024 boede hos sin bror, Tiltalte 2. Om eftermiddagen opstod der en diskussion, hvorunder Tiltalte 2 pludselig rejste sig op, ”gik op mod” Forurettede 1 og ved et uheld ramte Forurettede 1 i hovedet. Sådan har hun aldrig før set sin bror, og hun skyndte sig at gå ned i kælderen, men hun drejede hovedet og så halvvejs, hvad der skete. Som hun husker det, ringede hun til Forurettede 4 for at få hende til at komme hjem, men det ville Forurettede 4 ikke. Vidnet vil ikke komme nærmere ind på, hvad diskussionen drejede sig om, men det var ikke noget om hendes og Forurettede 1's relation. Da Forurettede 1 kom ned i kælderen, havde han blod i baghovedet. Han sagde, at Tiltalte 2 havde slået ham. Hun hjalp med at rense flængen med et viskestykke, som hun lod ligge i kælderen. Det var en lille flænge, der ikke betød noget. Hun har ikke set Tiltalte 2 slå Forurettede 1, men hun har hørt et ”av”.

Det var Forurettede 1, der om aftenen vågnede ved, at der blev banket på terrassedøren. Hun hørte Tiltalte 2 spørge ”er min søster her ? ” og sige noget med, hvad Forurettede 1's intentioner var med hen-syn til hende. Der er dele, hun ikke erindrer, fordi hun blev chokeret. Hun hørte, at Forurettede 1 og Tiltalte 1 kom ind i soveværelset, men hun så ikke Tiltalte 2. Tiltalte 1 råbte, at hun skulle skride, fordi hun ikke skulle se, at ”man får tæsk, når man stikker nogen ”. Tidligere på dagen havde der været noget med, at Forurettede 1 skulle have et nummer til en anden mand af Tiltalte 1. Der blev vist sagt noget mere i telefonen, men det hørte hun ikke. Som hun husker det, så hun ikke Forurettede 1 blive slået, inden hun forlod soveværelset. Da hun kom ind i soveværelset igen, var der blod ud over det hele.

Samme aften talte hun i telefon med Tiltalte 1, der sagde, at det var et bestillingsarbejde. Der var også noget med, at de ikke syntes, at Forurettede 1 var noget for hende. Hun syntes ikke, at det, der var sket, var okay. Under telefonsamtalen fremsatte Tiltalte 1 trusler om at slå Tiltalte 2, Forurettede 4 og Forurettede 5 ihjel. Det var ikke i orden.

Hun vil ikke udelukke, at Tiltalte 2 kan have fået det indtryk, at Forurettede 1 havde været voldelig over for hende. Det havde Tiltalte 2 ikke grund til at tro.

Inden hun og Forurettede 1 lagde sig til at sove, havde han drukket alkohol. Hun ved ikke, om Forurettede 1 havde hovedpine efter slaget tidligere på dagen. Stemningen var ikke god, da Tiltalte 1 og Forurettede 1 kom flyvende ind i soveværelset. Hun gik ud i opgangen for at ringe. Efterfølgende fortalte Forurettede 1 hende noget om at have grebet ud efter en pløk. Det er også det, hun har forstået på politiet. Hun har ikke set pløkken.

Forurettede 1 blev kørt på hospitalet i en ambulance, mens hun blev afhentet af fodlænketeamet og kørt til Aarhus Arrest, hvor hun opholdt sig i 1½ dag. Den 10. marts 2024 ringede Forurettede 1 og fortalte, at han var blevet udskrevet og var på vej til sin nevø i By 8. Nogle dage senere så hun Forurettede 1, og da havde han det ikke så godt bl.a. pga. hjernerystelse.

Vidne 2 har supplerende forklaret, at hun fortsat er mestringsvejleder for Tiltalte 1, som hun jævnligt og siden sommeren 2025 har besøgt en gang om måneden i arresten med henblik på at holde kontakten af hensyn til det fortsatte samarbejde, når han kommer ud. Der var overvejelser om at stoppe samarbejdet, da Tiltalte 1 blev vare-tægtsfængslet, men det blev besluttet at fortsætte, da de allerede var kommet langt, og da der er en forventning om, at forløbet kan genoptages. Tiltalte 1 har behov for hjælp til at op-nå struktur i hverdagen. Inden Tiltalte 1 blev varetægtsfængslet, nåede de ikke i mål med hensyn til de opstillede målsætninger vedrørende medicinering, bank, MitID og henstands-ordning på apoteket. Tiltalte 1 har vanskeligt ved at benytte digitale løsninger, og det er helt almindeligt for personer med tilsvarende udfordringer som ham. Under varetægtsfængslingen har kommunen betalt huslejen for Tiltalte 1, og han har derfor en bolig at vende tilbage til. Ved en løsladelse skal Tiltalte 1's egen læge kontaktes med henblik på, at medicineringen genoprettes hurtigst muligt, ligesom hans telefon skal "op at køre igen", og der skal gen-etableres MitID, bank m.v. På sigt skal der måske arbejdes hen mod, at Tiltalte 1 får sig et fritidsjob. Tiltalte 1 har en kæreste, som har fastholdt kontakten med ham under varetægts-fængslingen. Desuden har han i sit netværk en række andre personer, der er klar til at hjælpe ham. Det er hendes vurdering, at de i dag står et bedre sted end ved sidste løsladelse. Hun og Tiltalte 1 har givet hinanden håndslag på, at de fremover skal holde sig til bogen, og at han ikke vil få tilbagefald til kriminalitet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

” K e n d e l s e:

Forhold 1

Efter de samstemmende forklaringer herom lægger landsretten til grund, at der om eftermiddagen den 9. marts 2024 i Tiltalte 2's hjem opstod en uoverensstemmelse mellem Tiltalte 2 og Forurettede 1, der førte til, at Forurettede 3 og Forurettede 1 efterfølgende forlod stedet i en taxa.

Forurettede 1 har også for landsretten afgivet en troværdig forklaring om, at Tiltalte 2 tildelte ham et slag i baghovedet, og at han herved fik en flænge, som blødte. Videre har han forklaret, at Forurettede 3 i kælderen hjalp ham med at standse blødningen med et viskestykke. Forklaringen understøttes bl.a. af, at der ved undersøgelsen af Forurettede 1 på skadestuen samme aften blev konstateret, at han på skalpen havde en mindre læsion, der ikke var suturkrævende. Desuden understøttes forklaringen af Forurettede 5's forklaring om, at han efter uoverensstemmelsen så, at Forurettede 1 blødte fra en flænge i hovedet, og af Forurettede 3's forklaring om, at hun i kælderen hjalp Forurettede 1 med at standse blødningen fra en flænge i baghovedet. Endelig støttes Forurettede 1's forklaring af beskederne udlæst fra Tiltalte 2's telefon, herunder sms-beskeden sendt den 9. marts 2024 kl. 17.52, hvor der på spørgsmål om, hvad der skete, og hvorfor han var sur, blev svaret, at han lige havde banket sin søsters kæreste.

På denne baggrund og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at Tiltalte 2 er fundet skyldig som sket.

Forhold 2

Tiltalte 1 har erkendt at have tildelt Forurettede 1 først 3-5 knytnæveslag og dernæst 3-5 slag med et støvsugerrør og har anført, at han delvist handlede i nødværge.

Tiltalte 2 har nægtet at have deltaget i voldsudøvelsen mod Forurettede 1 i dennes lejlighed og har forklaret, at Tiltalte 1 ikke var med i bilen derhen, at Forurettede 4 var med, og at han forlod stedet uden at have været indenfor,

fordi han hørte tumult og larm fra lejligheden. Forklaringen fremtræder konstrueret og er uforenelig med indholdet af de sms-beskeder, der er udlæst fra Tiltalte 1's telefon og fra Tiltalte 2's telefon. Det fremgår således bl.a., at der fra Tiltalte 1's telefon kl. 19.39 skrives, ”Hvor lang tid før du kommer bror” , og at der kl. 20.43 skrives ”Ok Tiltalte 2 så stikker du af kom nu” til Tiltalte 2's telefon. Af sms-beskederne udlæst fra Tiltalte 2's telefon fremgår bl.a., at der kl. 20.06 skrives til Forurettede 4's telefon, at ”Jeg lover at jeg ikke kommer til at gøre noget Skt” , og at der kl. 20.07 skrives, at Forurettede 4 vil blive sat af ”på tanken og Tiltalte 1 af på adressen” . Videre fremgår det, at der fra Forurettede 4's telefon kl. 20.07 skrives ”For så er du ikke på adressen hvis han nu skulle melde Tiltalte 1, han kunne have kommet ud til fordi han troede at de var ude ved os skat ”.

Forurettede 1 har også for landsretten afgivet en troværdig forklaring om, at han så Tiltalte 2 uden for terrassedøren, og at han åbnede døren, da han troede, at Tiltalte 2 ville tale om det, der var sket tidligere på dagen. Videre har han forklaret, at Tiltalte 2 kom ind i stuen, at der var en trykket stemning, og at han kun havde talt kortvarigt med Tiltalte 2, da Tiltalte 1 kom ”flyvende” ind i lejligheden, hvorefter Forurettede 1 blev overfaldet. Af journaloplysningerne fra akutafdelingens traumecenter fremgår, at Forurettede 1 fortalte, at han var blevet overfaldet af venindens ekskæreste og storebror.

Forurettede 3 har bl.a. forklaret, at hun hørte Tiltalte 2 spørge efter hende. Under det alarmopkald, hun foretog den 9. marts 2024, oplyste hun, at Forurettede 1 var blevet gennembanket, og at Tiltalte 1 og hendes lillebror havde været til stede. Forurettede 3 har også for landsretten forklaret, at Tiltalte 1 under telefonsamtalen senere samme aften oplyste, at det var bestil-lingsarbejde, og at det var Tiltalte 2, der havde bestilt arbejdet.

Forurettede 5 har bl.a. forklaret, at de på vejen hen til Forurettede 1's bopæl samlede Tiltalte 1 op. Efter Forurettede 5's forklaring havde Tiltalte 1 og Forurettede 1 noget, de skulle have ordnet, og i bilen sagde Tiltalte 1 ”jeg knepper ham kraftedeme” . Stemningen i bilen var måske lidt trykket, og Tiltalte 1 var i hvert fald sur på Forurettede 1. Forurettede 4 blev sat af, og det var vist Tiltalte 2, der bestemte, at hun skulle sættes af, inden de kom hen til Forurettede 1. Videre har Forurettede 5 forklaret, at da de kom frem,

steg de tiltalte ud af bilen og gik hen mod Forurettede 1's lejlighed via haven, og at Tiltalte 2 efter mindre end 5 minutter kom farende tilbage og sagde ”kør, kør, kør” .

På denne baggrund finder landsretten det bevist, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse udsatte Forurettede 1 for et voldeligt overfald på bopælen.

Der er efter de afgivne forklaringer sammenholdt med Forurettede 1's skader ikke ført bevis for, at der under voldsudøvelsen blev anvendt andre genstande end støvsugerrøret, ligesom det ikke er bevist, at Forurettede 1 blev stukket med en genstand. Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at læsionen på skalpen er påført tidligere på dagen i forbindelse med volden omfattet af forhold 1, hvorfor det ikke er bevist, at Forurettede 1 under volden omfattet af forhold 2 blev påført en flænge i hovedet.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at der ikke er grundlag for at anse nogen del af volden for straffri i medfør af straffelovens § 13. Ingen del af volden kan anses for at have gået ud over de tiltaltes forudgående aftale eller fælles forståelse.

Med de anførte begrænsninger tiltrædes det herefter også efter bevisførelsen for landsretten, at Tiltalte 2 og Tiltalte 1 er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, ved i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have overfaldet Forurettede 1 på dennes bopæl, hvorunder Forurettede 1 blev tildelt adskillige slag i hovedet og på kroppen, herunder ved anvendelse af et støvsugerrør, hvorved han blev påført adskillige mærker, læsioner og flænger på kroppen samt arme og ben.

Forhold 4

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at Tiltalte 1 er fundet skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Forhold 6

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at Tiltalte 2 i Fængsel efter aftale med Forurettede 6 under brug af dennes kort købte for 500

kr., og at Forurettede 6 overførte i alt 5.400 kr. på MobilePay til Forurettede 4 som betaling for noget tøj, som Tiltalte 2 skulle levere. Tøjet er ube-stridt ikke leveret, og Forurettede 6 er således påført et formuetab på 5.900 kr.

2 nævninger og 3 dommere udtaler

Tiltalte 2 havde ifølge sin forklaring på tidspunktet for indgåelsen af aftalen med Forurettede 6 og på betalingstidspunkterne mulighed for at sælge noget tøj fra Kaufmann.

Forurettede 6 har bl.a. forklaret, at Tiltalte 2 foreslog, at Forurettede 6 skulle mødes med en anden, der skulle aflevere tøjet, men at Forurettede 6 afslog dette og fastholdt, at Tiltalte 2 skulle levere tøjet.

Forurettede 5 har bl.a. forklaret, at Tiltalte 2 havde bedt ham aflevere en kasse med tøj til en person, som vidnet ikke kendte, men at det ikke blev til noget.

På denne baggrund finder vi, at der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at Tiltalte 2 på tidspunktet for aftalens indgåelse og modtagelsen af betalingerne fra Forurettede 6 manglede evnen og viljen til at levere tøjet. Vi stemmer derfor for at frifinde Tiltalte 2.

7 nævninger udtaler

Tiltalte 2 har for byretten forklaret, at han har en kammerat, som havde en anpart i en Kaufmann tøjbutik. For byretten ville Tiltalte 2 ikke svare på, hvem kammeraten er, mens han for landsretten har forklaret, at tøjet skulle leveres af en, der hedder Person 5, som arbejder hos Kaufmann, og at han ikke ved, hvad Person 5 hedder til efternavn. På denne baggrund finder vi det ubetænkeligt at tilsidesætte Tiltalte 2's forklaring, der i det hele fremtræder usandsynlig og konstrueret.

Herefter og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, finder vi det bevist, at Tiltalte 2 på tidspunktet for aftalens indgåelse og modtagelsen af betalingerne manglede evnen og viljen til at levere tøjet. Vi stemmer derfor for at stadfæste byrettens afgørelse og finde Tiltalte 2 skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Efter stemmeudfaldet frifindes Tiltalte 2.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet stadfæstes med de begrænsninger, at de tiltalte i forhold 2 ikke har stukket, anvendt andre genstande og påført Forurettede 1 en flænge i hovedet, og at Tiltalte 2 frifindes i forhold 6 “.

Straffastsættelse

Straffen for Tiltalte 1, der er en fællesstraf med reststraffen på 52 dage ved prøveløsladelsen den 11. september 2023 og en tillægsstraf, skal fastsættes efter straffelovens § 123, stk. 1, jf. stk. 2, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, og § 89.

Tiltalte 1 er siden 1993 straffet gentagne gange, herunder for bl.a. person-farlig kriminalitet i form af røveri, vold, trusler, forsætlig fareforvoldelse og manddrab. Det fremgår af dommen af 26. marts 2010, at forurettede, før Tiltalte 1 stak ham med en kniv, havde angrebet Tiltalte 1. Af dommen af 26. august 2022 fremgår, at volden i forbindelse med røveriforsøget havde en beskeden karakter, og at volden og truslerne blev anvendt, da han var blevet indhentet og fastholdt.

Efter den retspsykiatriske erklæring og Retslægerådets udtalelse frembyder Tiltalte 1 en sådan nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, at anvendelse af forvaring er påkrævet for at forebygge denne fare.

Der er afgivet 3 stemmer for at idømme Tiltalte 1 forvaring. Disse voterende tiltræder af de grunde, byretten har anført, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge den nærliggende fare, som Tiltalte 1 må antages at frembyde for andres liv, legeme, helbred eller frihed, jf. straffelovens § 70, stk. 1.

Der er afgivet 15 stemmer for at udmåle en tidsbestemt straf. Disse voterende finder efter en samlet vurdering af det oplyste om tiltaltes person sammenholdt med den nu foreliggende og tidligere pådømte kriminalitet, at der – uanset at Tiltalte 1 såvel efter den retspsykiatriske erklæring som udtalelsen fra Retslægerådet er vurderet til at udgøre en sådan nærliggende fare for andre, at anvendelse af forvaring er påkrævet for at

forebygge denne fare – ikke er tilstrækkeligt grundlag for at idømme Tiltalte 1 forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1, i stedet for fængselsstraf.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at Tiltalte 1 idømmes fængselsstraf.

Der er herefter afgivet 18 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Ved fastsættelsen af straffen har landsretten lagt vægt på karakteren af det begåede og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold.

Straffen for Tiltalte 2 skal fastsættes som en tillægsstraf efter straffelovens § 121, § 244, stk. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 13 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 1 år og 5 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 10 måneder.

Efter stemmeflertallet fastsættes straffen til fængsel i 1 år.

Ved fastsættelsen af straffen har alle voterende lagt vægt på det, der er anført af byretten. Der er efter forholdenes karakter og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget.

De juridiske dommere tiltræder, at Forurettede 1 er tilkendt erstatning som bestemt ved byrettens dom.

Allerede fordi, Tiltalte 2 er frifundet i forhold 6, udgår byrettens bestemmelse om betaling af erstatning til Forurettede 6, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Tiltalte 1 har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 1 år.

De tiltalte Tiltalte 1 og Tiltalte 2 skal i forening inden 14 dage betale 1.525 kr. med procesrente fra den 21. februar 2025 til Forurettede 1 ved bistandsadvokat, advokat Søren Hammer Westmark.

Byrettens omkostningsafgørelse stadfæstes.

Statskassen skal betale de sagsomkostninger for landsretten, der vedrører Tiltalte 1.

Tiltalte 2 skal betale de sagsomkostninger for landsretten, der vedrører ham.

Hanne Aagaard

Lisbeth Kjærgaard Thomas Faust Ryborg
(kst.)